

mange velstillede Husmænd, som slet ikke har denne Lov behov, men en Lov, som kommer dem til gode, der er stillede netop, som jeg omtalte før.

Med Hensyn til Renten paa 6 pCt. mente det ærede Medlem, at den var for høj, naar det drejede sig om mindre bemidlede, og at der kunde være Grund til at give helt rentefrie Laan i de første Aar, da der ikke var et saa stort Udbytte af Grundforbedringsforanstaltningerne. Heroverfor skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at det forekommer mig, at naar der henses til, hvad det er, Beløbet anvendes til, idet det forudsættes, at det virkelig kun anvendes til tiltrængte Grundforbedringsforanstaltninger, kan Renten ikke siges at være for høj, thi saa er det jo fuldkommen rentable Foranstaltninger, og det eneste, den vedkommende Mand trænger til, er, at han bliver sat i Stand til at udføre dem. Det er jo ikke Meningen, at det skal være en forklædt Understøttelse, det skal kun være et Laan, som tilsigter at afhjælpe Savnet af Driftsmidler til den vedkommende Foranstaltnings Gennemførelse. Det forekommer mig derfor, at Rentefoden efter de forhaandenværende Forhold ikke kan siges at være for høj; og det vil heller ikke være nødvendigt at udskyde Forrentningen, fordi de Grundforbedringsarbejder, der er tiltrængte, som bekendt virker med fuld Vægt umiddelbart efter, at de er foretagne. Det gælder Dræning, og det gælder ogsaa Kalkning, i hvert Fald i de allerfleste Tilfælde, og det vil gælde saa godt som alle andre Grundforbedringsarbejder, der foretages.

Saa vel fra det ærede Medlem Hr. Bording som fra det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen blev der yttret Betænkkeligheder ved, at det blev Sogneraadet, der med en Garanti, som Sognekassen skulde sige god for, kom til at udpege de Ansøgere, der maatte anses for kvalificerede til at komme i Betragtning. Jeg skal herom sige, at det forekommer mig dog, at naar der ses hen til, at Sogneraadet er fremgaaet af almindelig Valgret og som Udtryk for alle Kommunens Beboere, og at Sogneraadet derfor ogsaa virker under hele den paagældende lokale Befolknings Kritik, vil Sogneraadet være det Organ, der er bedst skikket til at paatage sig den Opgave, som her lægges paa Kommunalbestyrelsen. Der blev udtalt Frygt for, at Sogneraadene af Hensyn til den Garanti, der fulgte med, skulde vise sig for kritiske ved Bedømmelsen og lukke Folk ude, der netop trængte mest, og i Stedet maaske tage Folk, der var mere penge-

stærke og derfor mere sikre. Jeg tror ikke, noget saadant kan ske, det vilde være fuldkommen i Strid med Lovens Hensigt, og jeg tror heller ikke, at vore Kommunalbestyrelser, der i saa Henseende er udsatte for Offentlighedens Kritik, vil kunne foretage noget saadant. Derimod tror jeg, at hvis man slettede Bestemmelsen om, at Sogneraadene overfor Statskassen skulde paatage sig den halve Garanti, kunde der være Fare for, at Sogneraadene, der er valgte indenfor en begrænset Kreds, vilde se deres Opgave i at skaffe saa meget af disse Statsmidler som muligt netop hen til den paagældende Kommune. Det er et Forhold, vi meget vel kender fra andre Omraader. Jeg siger ikke dette for at bebrejde Kommunalbestyrelserne noget. De har hver især at varetage den Befolknings Interesser, der har valgt dem, og naar Statskassen stiller Laan eller Tilskud i Udsigt enten til Kommunerne eller til enkelte Erhvervs-klasser den at forlange noget som helst igen, er det egentlig disse afgrænsede Kredses Opgave hver for sig at se at faa saa meget som muligt ind hver især til sin Kreds. Men deri ligger der en meget stor Fare, først og fremmest en Fare for, at Fordeelingen kan komme til at ske paa en meget vilkaarlig Maade. Jeg tror netop, at der i det Lovforslag, der her foreligger — og derfor har jeg da ogsaa fremsat det — er fundet en saadan Form, at den Million Kroner, der her stilles til Raadighed, vil kun blive anvendt i de Tilfælde, hvor de virkelig kommer paa deres Plads. Og hvis det saa skulde vise sig, at denne Million er et for ringe Beløb, vil jeg sige ligesom det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, at saa kan Sagen tages op til Overvejelse igen. Men det glædede mig, at der ikke fra de ærede Ordføreres Side fremkom stærke Ønsker om, at vi skulde bevilge større Beløb. Thi naar vi staar overfor noget nyt, er det en sund Vej at gaa, at vi kommer med et begrænset Beløb, og at vi navnlig, naar vi staar overfor Sommerhalvaaret, der ikke i særlig Grad er en Grundforbedringsperiode, først ser, hvor stor Efterspørgselen er. Hvis det bliver de mindre Jordbrugere, der kommer i Betragtning, hvad jeg anser for givet, vil det i alt Fald ikke absolut blive 1 500 Kr.; der kan blive Tale om et betydeligt mindre Beløb, som kan gøre fuldt saa stor Nytte som et større Beløb; og saa bliver det dog et Antal, der kommer i Betragtning, selv om jeg indrømmer, at det bliver en begrænset Del af samtlige Jordbrugere. Men det kan ikke være vor Opgave straks at sætte Beløbet op, uden at